

mandsbrug" afløses med „Jordbrug“. Jeg tror, at man derigennem opnaar at komme det andet Ting i Møde i dets Ønske om, at slige Lodder ikke skulle være unddragne en mere havemæssig Dyrkning, medens man fra dette Tings Side fastholder, at de vedblivende skulle drives som Jordbrug og ikke anvendes til Udparcellering til Villaer, Fabrikker o. s. v. — Ligeledes har man i dette Ting fremhævet Ønsket om, at Arvefæsteafgiften bør kapitaliseres og dernæst fradrages i den Sum, som Statslaanet skal udgøre. Ændringsforslagene i Henhold hertil findes under Nr. 7, 8 og 9.

Hvad dernæst angaar de Ændringsforslag, som i det væsentlige gaa ud paa at imødekomme det andet Tings Standpunkt, skal jeg begynde med Nr. 1 og 6, som reelt høre sammen. Dette er et Hovedpunkt, det Punkt, som stadig har forvoldt Vanskelighederne, og som de to Ting ikke have kunnet komme ud over. Jeg erkender, at jeg kun efter meget store Betæneligheder er gaaet til det Ændringsforslag, jeg har stillet her i Dag. Jeg erkender min Betænelighed ved at nedsætte Fordringerne til vedkommende Landarbejderes Sparsommelighed, idet der efter min Mening bør lægges særlig Vægt paa, at disse Lodder kunne komme i Hænderne paa Folk, der have vist, at de ville spare. Naar jeg imidlertid har ment at burde strække mig saa vidt, at jeg gaar med til at foreslaa, at Landarbejdernes eget Bidrag bliver nedsat til $\frac{1}{10}$, er det, fordi jeg maa erkende, at man kan vedblive at diskutere om dette Spørgsmaal i det uendelige uden nogen Sinde at komme til et Punkt, hvor man maa sige, at det er absolut det rette, at der ikke kan være Tale om noget mere eller noget mindre. At paavise, at det netop er den eller den Sum, der godtgør Arbejderens Sparsommelighed og Værdighed til at komme i Betragtning, vil næppe nogen Sinde være fuldstændig muligt, og da det staar for mig som det Punkt, hvor man vil blive nødt til at give efter, hvis Loven skal gennemføres, har jeg ment her at kunne strække mig saa vidt, som jeg har gjort.

Jeg skal dernæst omtale et Ændringsforslag, man ligeledes her i Landstinget har lagt stor Vægt paa; det angaar Spørgsmaalet om Statens Tilskud til de Laan, som skulle ydes Landarbejderne. Som bekendt foreslog Folketinget, at der skulde ydes 20 Mill. Kr., fordelt paa 5 Aar, medens Landstinget oprindeligt foreslog 1 Million om Aaret, men som nævnt af mig er gaaet til 1,300,000 Kr. Ærede Medlemmer ville se, at jeg i Ændringsforslaget Nr. 14

foreslaar at sætte Summen til 2 Mill. Kr. Jeg har allerede tidligere her i Tinget haft Løjlighed til at udtale, at man, efter at man havde forladt Kreditforeningens Medhjælp, var kommen ind paa en helt ny Vej med Hensyn til, hvilken Sum Staten skulde yde. Da Kreditforeningernes Medhjælp paaregnedes, mente man jo, at Kreditforeningerne i alt væsentligt skulde udrede Udgifterne. Jeg har tidligere fremhævet, at det, at Folketinget har strøget Kreditforeningernes Medhjælp, nødvendiggør, at Folketinget ogsaa paa dette Omraade bliver nødt til at nedsætte sine Fordringer noget. Men jeg har paa den anden Side ment, at Landstinget, som jo ogsaa er gaaet ind paa at stryge Kreditforeningernes Medhjælp, bør komme Folketinget noget i Møde, og jeg har derfor tilladt mig at foreslaa 2 Mill. Kr.

Naar jeg har omtalt Ændringsforslagene Nr. 1, 6 og 14, ere efter min Formening Hovedpunkterne omtalte, men jeg skal dog med nogle Ord omtale de andre Ændringsforslag. — Under Nr. 2 og 3 vil man finde Bestemmelsen om Jordloddernes Størrelse, som har været Genstand for megen Diskussion, men som jeg i Virkeligheden ikke tillægger saa overordentlig stor Betydning. Jeg har foreslaaet, at man med Hensyn til Størrelsen ved Middeljord imødekommer Folketinget, medens man med Hensyn til Minimumsstørrelsen fastholder Landstingets Affattelse, nemlig 2 Tdr. Land i Stedet for de af Folketinget foreslaaede $2\frac{1}{2}$ Td. Land. — Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 vedrøre Sogneraadets Stilling, hvorvidt det skal afgive Erklæring, om der er Trang til Huslodder eller ej i Kommunen. Jeg foreslaar dette udeladt, idet jeg aldrig har tillagt denne Bestemmelse nogen videre Betydning. Praktisk set tror jeg, det vil gaa saaledes i næsten alle Tilfælde, at Landarbejderen selv kommer til at søge, om han kan finde en Lod af passende Størrelse og til passende Pris, og saa følge den i Loven foreskrevne Fremgangsmaade for at komme i Besiddelse af Lodden. Ønsker Sogneraadet ikke, at en Landarbejder skal komme i Besiddelse af en saadan Lod, mener Sogneraadet, at der ikke er Trang til flere Huslodder i Kommunen, vil Sogneraadet ganske sikkert ikke være i Stand til at finde en slig Lod til Landarbejderne.

Ændringsforslagene Nr. 10, 11 og 12, hvortil slutter sig Nr. 13, angaar Rentespørgsmaalet, og her har jeg foreslaaet, at Renten nedsættes til 3 pCt., medens Afdraget sættes til 1 pCt., saaledes at Halvdelen af Laanet forrentes med 3 pCt., medens den